

בס"ד. טבלת-סיכום לקו"ש חלק כ"ד, יום הכיפורים – סיום מס' יומא (ירושלמי)

– לזכות יוסף שלמה בן רישה לרפו"ש וקרובה –

	צריך לפרוט את מעשיו	אין צריך לפרוט את מעשיו
1	בגמ' מביא הפסוקים	אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלקי זהב.
2	תוס' (גיטין) מבאר הפלוגתא	מפני הבושה . . כדי שיתבייש מחטאיו.
3	סברת הפלוגתא	הבושה מכריע, לפי שהבושה נוגע עכשיו להתשובה שתהי' יותר פנימי ואמיתי, וס"ל שהוה מכריע את העתיד
4	הקדמה לביאור הב'	בתשובה מיראה מתאים לומר שצריך לפרוט מעשיו, שהרי ע"י פירוט החטא ירגיש היראה המתאימה לחומר החטא.
5	ביאור ב' בשיטת ר"ע	[בדרגא הנמוכה בתשובה, מועיל (כנ"ל) פירוט החטא, ולכן לדעה זו צריכים לפרוט החטא.
6	בבלי וירושלמי	הבבלי ^(א) פוסק כשיטה זו, שהרי להבבלי ההוה מכריע העתיד (בבלי – "במחשכים הושיבני", מתחשבים רק בהוה שהרי בחושך העתיד מוסתר), ובהוה ה"ז עדיין תשובה מיראה, ולכן צריך לפרוט את מעשיו.
7	הקשר לסיום המס'	(לפי שמדובר בתשובה מיראה, שהאדם מרוחק ע"י העוונות) הסדר דתשובה הוא: א) וזרקתי – שצריך התעוררות מלמעלה, ואח"ז ב) מקוה ישראל ה' – שצריך לטבול במקוה, עבודת עצמו. וזהו הסדר במשנה, וזרקתי ואח"ז מקוה ישראל.
8	בגמרא מביא כל הפסוק וזרקתי	במשנה שמדובר על ההתעוררות מלמעלה (כנ"ל 7) – העיקר הוא ה"וזרקתי".

א) שבכל דבר בהוה הי' רואה את העתיד שבו. וע"ד הוראתו "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד". וכמו שנבאר בלקו"ש ח"ט ??? בביאור ב' הסיפורים בסיום מס' מכות.

ב) וקשה ע"ז שר"ע אינו מחלק בין וידוי בקול או בלחש, ולכאו' סברא הנ"ל שייך רק בוידוי בקול.

ג) שמביא המימרא דרב "כאן בחטא מפורסם כאן בחטא שאינו מפורסם" שהוא דוקא לשיטת ר' יהודה ב"ב, משמע שפוסקים דלא כר"ע.